

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnavă-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Răstignirea Domnului

Sfășietoarele patimi ale Mielului dumnezeesc

„Poporul meu, ce am făcut vouă? Pe orbii voștri i-am luminat, pe morții voștri i-am înviat, pe bolnavii voștri i-am tămăduit..! — Poporul meu ce-am făcut vouă? Și cu ce mi-ați răsplătit? — In loc de pâine, cu fiere; în loc de apă, cu oțet. In loc să mă iubiți, pe cruce m-ați pironit..

Mântuitorul lumii, după ce s'a născut într'o peșteră umedă, sărăcăcioasă și cu miros greu; după ce a petrecut câtă va vreme surghiunit în Egipt, de teama nelegiuitului și de sânge setosului Irod; după ce vreme de mai bine de 25 de ani a asudat în lucrătoria teslarului din Nazaret, câștigându-și pâinea cu munca mânilor sale; după ce a cutreerat Palestina dela un capăt la altul vreme de mai bine de trei ani de zile, împărțind binefaceri cu mână largă și împărțind pe toți de bunătățile sale cele dumnezeiești; este prins, precum însuși a prorocit.

Este prins de frunțașii poporului la care a venit și care n'a vrut să-l cunoască. Este vândut de unul dintre apostoli; dintre aceia pe cari el i-a împărțit de cea mai gingașă dragoste; și cărora el le-a arătat și le-a tălmăcit toate tainele inimii lui dumnezeiești; este vândut de vicleanul și neînțelegătorul Iuda, feciorul lui Simion din satul Keriot. Și apoi după ce a fost palmuit în casa arhierului Hannah; după ce a fost purtat la tribunalele cele trei, adică la Caiafa, Pilat și Irod, și după ce a fost mânat cu lovituri de biciu pe ulițele Ierusalimului în haină de nebun; este judecat la moarte; la moartea cea mai rușinoasă, la moartea pe cruce, ca și cel mai de rând tâlhar și ucigaș.

Fruntea lui cea senină și dumnezeiască este încununată cu spini. Sângele închegat îi acopere blânde gene. Fața lui, la care nu cutează a căuta cetele îngerești, este neagră de lovituri și murdară de scuipat și de tină. — Din pricina loviturilor de biciu, primite dela nemilostivii soldați *sirieni și samarineni*, cămașa lui s'a lipit de trupul însângerat; iar el, ca o oale la junghiere merge; și ca un miel fără de glas, așa nu-și deschide gura sa.

In sfârșit îi aduc și unealta de chinuri, crucea groaznică și mare, pe care trebuia să și-o ducă pe umerii săi zdrobiți de bătăi, până sus pe dealul zis *al Căpătini* iar jidovește „Golgotha“.

Sutașul roman merge înainte călare, pentru ca să facă loc prin mulțime. După el merge un grup de soldați *sirieni*, apoi urmează blândul Isus, cu o scândură lată legată de gât, pe

care era scrisă vina lui. Și ce vină putea să aibă Mielul cel nevinovat alui Dumnezeu, acela care ridică păcatele lumii? Pe scândură era scris în trei limbi, adică: jidovește, grecește, și latinește: — *Isus Nazarineanul Împăratul Jidovilor*. Mulțimea se imbulzia ca să-l vadă. Unii îndemnați de farisei strigau și-l batjocureau: — Acesta este acela care a scăpat pe alții de moarte, ba chiar i-a înviat; și iată că

pe sine nu se poate scăpa. — Alții strigau: — Profetule, care te ehe mai pe tine *Fiul lui Dumnezeu*, unde este tatăl tău Dumnezeu, ca să te scape din mâinile noastre?..

Dar iată, printre atâția rău voitori, se ivește un grup de femei din Ierusalim, cari după ce i-au văzut de câteva ori răsturnat sub povara crucii și sub loviturile soldaților, se apropie de el plângând deznădăjduite și bocindu-se: — Învățătorul nostru! Unde mergi tu? La moarte, pentru faptele bune pe cari le-ai făcut. Cum te lași tu în mâinile celor fără de lege? Tu care numai cu vorba ai demolit furtuna, ai vindecat pe leproși, ai luminat pe orbii și ai înviat pe morții; cum te lași batjocurit de acest neam rău și necredincios? — Învățătoarele bune, cui ne lași pe noi? Inimile noastre cele îndurerate la cine să mai afle mângăere de azi înainte?..

Chinuitul se oprește, ridică mâna spre

ele, le binecuvântă și le zice: Fice ale Ierusalimului! Nu mă plângeți pe mine, ci mai bine vă plângeți pe voi și pe copiii voștri. Că vor veni zile în cari veți zice: Ferice sunt acelea cari n'au zămislit și n'au alăptat..! — Și luându-și crucea, urcă obositorul deal al morții, dealul chinurilor, care va avea să fie dealul mântuirii neamului omenesc.

Ajung la locul de osândă. Trei gropi mari așteptau ca în ele să fie înplântate crucile celor trei osândiți.

Isus, care în urma grozavei bătăi era aproape sfârșit de puteri, este despoiat cu nemilostivire de haine. Cămașa lui se alipise de trupul bătut și însângerat; dar soldații n'au milă. Ei trag de cămașe, fără să țină seamă că de-odată cu ea trag de pe trupul nevinovatului osândit fășii de carne năclăite cu sânge închegat. Ei trag, căci legea le dădea lor hainele osândiților, iar ei nu aveau în vedere decât câștigul lor, fără a mai ținea seamă de durerile chinuitului.

In sfârșit Isus este gol. Trupul lui e sfâșiat — după cum scria Isaia prorocul — dela talpa picioarelor și până în creștetul capului nu era punct sănătos, ci era tot numai o rană și un sânge închegat. Cel mai frumos dintre fii omenilor, nu mai avea nici frumusețe, și nici chip. Era ca o grămadă de carne însângerată, dar cu figură de om, la care se adunau scârboase muște și goange, ca să-și sature lăcomia lor.

Dar răutatea omenească nu se oprește aci. Crucea era întinsă pe pământ, iar lângă ea piroane groase și ciocanul nemilostiv.

Blândul fiu al Mariei este izbit pe spate. Un soldat îl trage de o mână iar altul de alta, așa încât vinele pieptului începură să pârăie, rupându-se. Iar osânditul, ca un miel nu-și deschide gura sa..

S'aud lovituri grele de ciocan. Piroanele străbat carnea dela palmele răbdurii profet din Nazaret. Vinele și sgârcurile din palmă trosnesc și se rup, făcând loc ucigașelor piroane. Tot asemenea se întâmplă și la picioare; iar din gura Fiului lui Dumnezeu ieși abia un geamăt surd, și din ochii lui înpăienjeniți se scurg două lacrimi ca două mărgele de argint.

Isus este țintuit pe cruce. Prea iubita sa mamă aude loviturile ciocanelor; aude și geamătul celui născut al său, dar nu vede nimic de mulțime, căci era mai la o parte, la brațul blajinului și tinerelului apostol *Ioan alui Zevedei din Betsaida*.

Dar iată crucea se ridică în aer și capătul ei se izbește în groapa pregătită înainte, o părăitură de oase, un nou geamăt, și Fiul lui Dumnezeu spânzurat în trei cuie între cer și pământ. Mulțimea îl batjocurește zicându-i: Dacă ești fiul lui Dumnezeu, pogoară-te acum de pe

cruce, ca să-ți credem ție. Pe alții i-ai știut mântui: mântuește-te acum și pe tine.

Isus tace și ascultă... Numai într'un târziu buzele lui tremură și se deschid: dar nu ca să rostească un blestem, nu ca să cheme foc din cer asupra acelor nelegiuți; ci pentru ca să ceară mila Tatălui său pentru ei: — *Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!*

Ingerii din ceruri privesc cu fețele înlăcrimate la acela, prin carele toate s'au făcut, și fără de care nimic nu s'a făcut din câte s'au făcut, cum se jertfește pentru neamul omenesc, rău, ticălos și nemulțumitor; dar sângele lui Isus se varsă, udă pământul acesta blăstămat și afurisit de mulțimea de păcate ale oamenilor. Viața lui Isus se stinge pe încetul ca o lumânare, pentru ca să ne mântuiască pe noi; iar sfânta pomenire a patimilor lui, par'că și azi strigă lumii: — Poporul meu, ce am făcut ție, și cu ce îți răsplătești?

Păr. Dr. Nicolae Lupu

Apostolul sărbătorii

A treia zi de Paști

Faptele Apostolilor 2, 14 - 21

14. In zilele acelea stând Petru cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul său, și le-a răspuns: „Bărbați Iudei, și toți ceice locuiți în Ierusalim, aceasta să vă fie vouă în știre și luați în urechi cuvintele mele.

15. Nu sunt beți aceștia, precum socotiți voi, doar este al treilea ceas din zi.

16. Ci aceasta este, ce s'a zis prin prorocul:

17. Și va fi în zilele cele de apoi (zice Dumnezeu),] turnavoiu din Spiritul meu peste tot trupul, și vor proroci fiii voștri, și tinerii voștri vedenii vor vedea, și bătrânii voștri visuri vor visa.

18. Încă și peste slugile mele și peste slujnicele mele voi turna în zilele acelea din Spiritul meu, și vor proroci;

19. și voi da minuni sus în ceriu, și semne jos pe pământ, sânge și foc și abur de fum.

20. Soarele se va întoarce întru întunecare, și luna în sânge, mai înainte de ce va veni ziua Domnului cea mare și luminată.

21. Și oricarele va chema numele Domnului, se va mântui.

* * *

15. Poporul adunat în ziua a cincizecua după învierea Domnului la Ierusalim, s'a mirat cum aude fieștecările vorbind pe apostoli în limba sa, îndată după pogorirea Spiritului Sfânt. Ei credeau că apostolii sunt beți. De aceea s'a simțit îndemnat Petru, căpetenia apostolilor, să dea o lămurire poporului, spunându-i că aceștia, adecă apostolii, nu sunt beți, precum îi socotește poporul. Nici nu s'ar putea una ca aceasta acuma, în ora a treia din zi, adecă la ora 9 dimineața.

Evreii împărțiau adecă ziua de 24 ore în zi și noapte. Ziua începea la orele 6 dimineața, care era ora întâie și ținea până seara le șeasă, care era ora întâie din noapte. Orele le socoteau tot din trei în trei ore, așadară ora a treia din zi

(9 a. m.), a șeaza (12), a noua (3 după amiază).

17. Sub »zilele cele de apoi« se înțeleg zilele lui Mesia, dupăcum ne spune prorocul Isaie la 2, 2 și Mihea la 4, 1.

Prorocia pe care o reproduce aici Sfântul Petru este a lui Ioil, și se află în cartea sa, la cap 2, stihurile 29 și următoarele. Înțelesul ei este următorul: După vremea de pregătire, care va ținea dela robia vavilonică până la nașterea lui Mesia, va începe o epocă nouă, care se va deosebi foarte mult de celelalte epoce, prin aceea că poporul evreesc se va împărtași foarte bogat de harurile Spiritului Sfânt.

19. Prorocul Ioil vedea înaintea ochilor săi întreagă epocă lui Mesia, începutul și sfârșitul ei. De aceea după venirea Spiritului Sfânt, prin care s'a înființat, se chivernisește și se păzește biserica, prorocul spune și ceea ce se va împlini desăvârșit numai înainte de ziua Domnului cea mare și luminată, adecă înainte de judecata din urmă.

21. A »chema« numele Domnului înseamnă a mărturisi și cinste pe Dumnezeu.

* * *

Spiritul Sfânt, despre care e vorba în apostolul de astăzi, a lucrat în sufletele apostolilor atât de mult, încât poporul care nu știa ce se întâmplase îi credea beți, așa că a trebuit să vină sfântul Petru și să le spună că nu e beție aceea, nici nu se putea adecă închipui ca așa de dimineață, la ora a noua din zi, să se și îmbete sfinții apostoli. Ceea ce i-a turburat așa de mult a fost lucrarea Spiritului Sfânt.

Cu puțin înainte de patima sa, Domnul nostru Isus Hristos i-l numit: »nepricepuți și zăbavnici cu inima a crede toate câte au grăit prorocii« (Luca 24, 23), iar în ziua Rusalilor, îndată după pogorirea Spiritului Sfânt, ei se pricep la toate cele sufletești și cred toate câte au grăit prorocii. Mai înainte erau fricoși și se închideau dinaintea oamenilor, iar în ziua de Rusalii deveniră deodată ca niște lei, nefiindu-le trică de nimenea. Limbile de foc, care se pogoriră asupra lor le-au luminat mintea, dupăcum alungă focul întunerecul și luminează, iară suflarea ca de vișor i-a întărit, dupăcum vișorul cu puterea sa e în stare nu numai să smulgă copaci din rădăcină dar până și casele cele mai binezidite. Precum luminează și încălzește soarele, întocmai așa luminează Spiritul Sfânt mintea și încălzește voința pentru faptele cele bune. Spiritul Sfânt este o lumină trimisă de părintele luminilor, care luminează și cutremură pe păcătoș, dupăcum spune sfântul Augustin.

Dar Spiritul Sfânt n'a lucrat numai în inimile sfinților apostoli, el a luminat și pe alții. Sfântul Antoniu pustnicul (mort la anul 356) era un tânăr bogat, căruia nici prin minte nu-i trecea să abzică de lumea aceasta și de plăcerile ei, și mergând odată la biserică și ascultând evanghelia despre tânărul cel bogat, s'a hotărât și el să dea tot ce are săracilor și să-l urmeze pe Hristos, alegându-se din el unul dintre cei mai de seamă sfinți. Sfântul Ignățiu de Loyola, întemeietorul ordului Iezuiților, mort în anul 1556, a fost ofițer, trăia o viață ușurată, însă fiind rănit și ajungând în spital și cetind evanghelia și viețile sfinților, a început să ducă o viață creștinească dintre cele mai rodnice și a întemeiat ordul călugărilor Iezuiți, care este cel mai puternic până în zilele noastre. Acelaș Spirit Sfânt a întors pe fiul cel rătăcit, pe sfântul Francisc de Assisi, pe sf. Francisc Borgias, pe sf. Norbert, pe Bonhillier de Rance și pe atâția alții, schimbându-i dintr'odată și făcându-i altfel de oameni de acum au fost, sfinți mari, de cari e mândră până în ziua de astăzi biserica.

Să nu credeți însă că Spiritul Sfânt a încetat de a mai lucra și astăzi. Lucrează el și astăzi, și încă foarte mult și în foarte multe părți, cu toate că noi nu cunoaștem toate aceste lucrări. Dacă dorim să lucreze și în sufletele noastre, n'avem decât să ne spovedim și cuminecăm, să ne rugăm foarte mult, să postim, să dăm elemozină, și să ascultăm cât mai des, dacă se poate chiar zilnic, sfânta liturghie. În cazul acesta lucrarea Spiritului Sfânt vom resimți-o și noi, și încă foarte puternic.

Iuliu Maior

Din plidele sfinților

Sfântul Teotin

Episcopul din Constanța

Pe vremea împăratului Arcadie (între anii 395-408), trăia în vechiul oraș Tomis (Constanța de azi) un episcop foarte învățat în filozofie și în teologie, cum rari se aflau pe vremea aceea. Acesta era sfântul Teotin.

Istoriile grecești ne spun, că tocmai în vremea când păstorea el biserica creștină din Dobrogea și din Țara Românească de mai târziu, se pripășiră pe aceste meleaguri Hunții, un popor barbar de un neam cu Tatarii, cu Chinezii și Iaponezii. Acești strămoși ai Ungurilor erau foarte sălbatici și nemilostivi. Umblau pe cai iuți ca rândunelele, și se hrăneau cu carne de sălbătăciuni, pe care nu o frigeau ei o tăiau în fâșii late, o puneau sub șaua calului și călăreau pe ea ca să se înmoaie, apoi o mâncau așa fără de pâne.

Acești varvari ajunseră până prin ținuturile păstorite de sfântul vlădică Teotin, și începură a aprinde satele, a jefui și a omorî femeii și copii.

Oamenii se ascunseră prin păduri, iar cei mai tineri și mai vâjnoși se formară cete de luptători, și se puseră să înfrunte furia acelor sălbăteci. Dar cine ar fi putut să țină piept cu acel puvoi, care curgea ca potopul și nu mai contenea. Luptau ei bieții Români înarmați cu săcuri, coase și praștii, dar unde pustiau o tabără, se iveau zece în locul ei. Căii Hunilor cei sprinteni alergau ea diavolii fără splină, iar săgețile lor cele înveninate imprăștiau moarte cu nemiluita.

Oamenii se hotărâră deci să meargă la vlădica lor, la sfântul Teotin, și să-l roage să le ajute în năcazul ce îi păștea.

Hunii umblau anume să pună mâna pe fruntașii poporului și să-i omoare, dar sfântul vlădică nu se înspăimântă, ci își zise:

Poporul meu și turma mea este sfășiată de varvarii cei fărădelege, cari au străbătut într'însa, o despoae, o jefuese și o omoară fără milă. Cum voi putea eu să mai dau somn ochilor mei și odihnă inimii mele, câtă vreme credincioșii mei mai varsă lacrimi și sânge ziua și noaptea!

Seula-mă-voiu și mă voiu duce la varvarul cel fără de Dumnezeu, și îl voiu ruga să cruce turma mea și să nu o sfășie pe ea; iar dacă inima lui va rămânea învârtoșată, ruga-voiu pe acela carele are norii suirea sa, cerul scaunul său, iar pământul așternut picioarelor sale, ca să trimită urgie și dezbinare asupra lor; de sabie să moară și în corturile dreptilor să nu sălășluiască.

Seulându-se deci arhierul Teotin se îmbracă în ornatele sfințe și plecă înspre tabăra Hunilor, care se afla dincoace de Dunăre, adecă în Țara Românească de mai târziu.

Auzind regele Hunilor, că se apropie de el un arhieru creștin, îmbrăcat strălucitor și cu crucea în mână, trimise înaintea lui oameni, ca să-l omoare. Vlădica venia călare, însoțit

de doi preoți de-ai săi, când de-odată vede ieșindu-i în cale o ceată de Huni scărșnind din dinți, dintre cari unul cu sabia în mână se aruncă asupra blândului arhiereu și ridică sabia, ca să-i despice capul. Dar n'apucă să săvârșească înfrățitoarea nelegiuire, căci sfântul ridică mâna cu crucea către ucigaș; iar acesta rămase cu mâna țapănă. Sabia îi căzu și el începu să strige: — Nefericitul de mine, am rămas fără de mână!

Ceialaltă Huni o luară în fugă până la o cotitură, unde le erau caii; se aruncară pe spatele lor și alergară într'un suflet până la regele lor, zicându-i:

— Mărite rege, acela care vine la tine, nu este un om, ci este înșuș *Dumnezeul Romanilor*. Apoi îi spusese întâmplarea cu nefericitul, care a cutezat să ridice sabia asupra lui.

Regele Hunilor, auzind acestea, se îmbracă în hainele cele mai scumpe și puse oamenii să aștepte pe sfântul Teotin, care veni cu preoții săi și se infățișă înaintea regelui păgân.

— Tu ești Dumnezeu Romanilor? — îl întrebă regele.

— Eu sunt sluga cea mai plecată și mai nevrednică a Dumnezeului Romanilor — oputernice rege —, îi răspunse sfântul episcop. — Auzit-au urechile mele scârba și amărăciune despre lucrurile pe cari oamenii din neamul tău le făptuiesc cu credincioșii mei, pe cari mi i-a dat în seamă acela, dela fața căruia se ascund Heruvimii și Serafimii, tremură Puterile și Tăriile de numele cel sfânt al lui. Și pentru aceea, o rege, venit-am în numele Dumnezeului celui viu al creștinilor, ca să te rog pentru credincioșii mei, ca să dai poruncă oamenilor tăi, să nu mai facă scârbe locuitorilor din această țară, ca să nu cădeți în mâinile Dumnezeului nostru, de unde nu veți scăpa până nu veți plăti toate pagubele pe cari lăcomia voastră ni le-a pricinuit. Du-te, rege, cu oamenii tăi și vă căutați alte meleaguri mai bune, ori dacă vreți, rămâneți aci unde sunteți, dar fiți oameni de pace și vă închinați Dumnezeului nostru împreună cu noi.

Între acestea se apropie și nefericitul acela cu mâna uscată, zbierând și strigând: — Săracul de mine și de viața mea! Lovitu-m'a pe mine mâna și mânia Dumnezeului Romanilor. Ce să mă știu face? Cine mă poate ajuta?

Atunci sfântul vlădică (după cum ne spune scriitorul grec Sozomen), în fața tuturor s'a rugat lui Dumnezeu și i s'a făcut mâna sănătoasă ca și cealaltă.

Toți Hunii au căzut cu fața la pământ de această putere și minune, iar regele a fâgăduit că se va duce pe alte meleaguri, și pe credincioșii sfântului episcop îi va lăsa în pace. L-a încărcat cu daruri, iar după câteva zile Hunii treceau prin trecătoarea dela Turnul Roșu în Ardeal, iar de aici s'au năpustit către șesul cel mare al Ungariei de azi, și către țările Apusului.

Sfântul Teotin a rămas în mintea Hunilor pentru toată viața lor, — și după cum ne spune Sozomen, tot *Dumnezeul Romanilor* l-au numit.

Așa a scăpat sfântul Teotin Țara Românească de sălbăticiii Huni.

Scriitorul italian Cesar Baroniu ne spune despre sfântul Teotin, că a luat parte la sărbătorul cel mare dela Constantinopol la anul 381, unde s'au fost osândit ereziile patriarhului *Machedonie* din aceeași cetate. Era prieten bun cu sfântul Ioan Gurădeaur.

În acel săbor — zice scriitorul mai sus pomenit —, sculatu-s'a sfântul Epifanie episcopul din Salamina din ostrovul *Chipru*, cerând să fie osândite toate scrierile lui *Orighen* din Alexandria Eghiptului, dar sfântul Teotin din Tomis se ridică de pe scaunul său și zice cu blândețe sfântului Epifanie:

— Eu n'aș îndrăzni Epifanie să osândesc și scrierile bune ale lui Orighen. Înaintașii noștri au chibzuit că nu toate scrierile aceluia bărbat sunt rele, ba unele sunt chiar bune, iar omul a fost nevinovat și cu bună credință. Să nu socotim că mintea noastră este mai presus de a înaintașilor noștri cari n'au osândit decât ce a fost rău, iar omului i-au dat pace ca să-și doarmă somnul cu dreptii. — Și atunci sfântul Epifanie și-a plecat cervicea și a ascultat de graiul sfântului Teotin, măcar că sfântul Epi-

fanie era socotit de cel mai învățat și mai iscusit om al vremii sale.

În biserica apuseană catolică, pomenirea acestui sfânt și învățat vlădică, su al țării noastre de astăzi, se face la 20 Aprilie, iar în sinaxare este însemnat cu vorbele:

— Sfântul vlădică Teotin din Tomis (Constanța), care pentru sfințenia sa cea mare și pentru minunile pe cari le făcea, și de varvari și de păgâni a fost cinstit și proslăvit.

Păr. N. Lupu.

Dușmanii din jur

(Dela secțiile „Astrei“)

De doisprezece ani au încetat războaiele în Europa. Prăpădul cel mare, care a ținut patru ani și care a înghițit milioane de oameni și averi, averi nenumărate, a sleit pe toată lumea de puteri. Ingrozite de urmările războiului în care se vor sbate toate țările încă mulți ani, popoarele au întemeiat „Liga Națiunilor“ și au iscălit nenumărate contracte împotriva războaielor viitoare. Cu toate acestea pacea nu este încă întemeiată, nici asigurată. Omul încă nu s'a schimbat din lup în miel, și nu se va schimba în curând. Legea creștinească, despre care s'a prorocit că va „arde scuturile“ uneltele de războiu cu foc, nu a pătruns încă sufletele oamenilor. Patimile și păcatele sunt mai mari și azi decât bunăvoința și virtuțile. De aceea trebuie să fim mereu cu ochii în patru și să fim gata la orice atac ar veni împotriva noastră.

România s'a gândit din vreme la apărarea sa, pentru că noi în viitor nu vom strica pacea ci numai vom apăra-o. Țara noastră are înțelegeri de apărare în Cehoslovacia și în Jugoslavia precum și în Polonia. Bune sunt tovarășiile pentru păstrarea și apărarea păcii, dar știm din trecut că alianțele pot fi ușor rupte când te găsești în mare primejdie. Așa că în toată una vreme ajutorul de căpetenie zace numai în noi și în puterea noastră.

Mulți dintre vecinii noștri nu pot dormi hodiniți pentru că s'a făcut România Mare și au ajuns aproape toți Români într'o singură țară. Și ne poartă gânduri vrășmașe. Așa sunt la răsărit *Rușii*, cari până în ziua de azi n'au voit să recunoască unirea Basarabiei cu România, și o socotesc ca pe o provincie a lor, pe care am ținea-o pe nedreptul. Toată lumea ne-a întărit unirea Basarabiei, dar, când ne vor ataca *Rușii*, cine va sări să ne dea ajutor? *Rușii* râvnesc la Basarabia și pentru a lăți bolșevismul lor, și pentru ca să ne poată răpi din nou această parte de țară fiindcă e bogată. Ei și spun și amenință cu toate prilejurile că ne vor lua Basarabia, de care știm că în vreme de o sută de ani a fost răpită de două ori.

La miazăzi avem pe *Bulgarii* cari au rămas cu o țărișoară mică după războiu, dar cu poftă mari de a lua în viitor dela noi și dela *Sârbi*. *Bulgarii* sunt un popor harnic, dar nepotoliți în pornirile lor, oameni cu capul în mână, cari și între ei se spintecă în toate zilele cu cuțitele. Știm că ei ar vrea să iea dela România întregită Dobrogea și că țin bande de tâlhari cari adeseori trec

granița la noi și pârjolesc satele,ucid pe oameni ca pe vremea Turcilor.

La apus avem pe *Ungurii*, cari nu se pot împăca în ruptul capului cu ceea ce au pierdut pe sfânta dreptate. Ei au rămas până azi cu capul în nori, cum au fost totdeauna, și abia așteaptă clipa în care iar să-și întindă granițele nedrepte până la Carpați.

Nici ei, nici *Bulgarii*, nici *Rușii* nu așteaptă cu mâinile în sân.

Toți se pregătesc și se înarmează. *Ungurii* și *Bulgarii* — deși sunt oprți prin contractele de pace iscălite și de ei, să nu țină decât un anumit număr de soldați și să nu-și aducă arme din străinătate, nu se supun contractelor — și pe furis țin și armată mare și se înarmează. *Rușii* se laudă pe față că au cele mai multe aeroplane între toate țările.

Noi vrem să trăim în pace cu toată lumea, dar trebuie să fim la pază și să fim gata, știind cine ne pândește din jur.

E de lipsă o mare dragoste și înțelegere între toți *Românii*, ori de ce partid politic s'ar ținea, pentru a face un singur zid împrejurul țării. E nevoie să muncim cu toții, să ne creștem averea și învățătura, să putem da oștirii țării armele de lipsă. Iar ca soldați în armata română, la trupă sau în rezervă, să ne amintim, că întâia datorie este apărarea Patriei.

I. Agărbiceanu.

Vești bune din Târgul Lăpușului

Târgul Lăpușului este o comună mare la poalele muntelui *Țibles*, în partea de sus a județului *Someș*. Locuitorii mare parte sunt *Ungurii* și *Ovrei*, abia a patra parte *Români*.

În timpurile ungurești, *Românii* au trăit neșăgați în seamă, disprețuiți și apăsați. Azi ei s'au ridicat și s'au înmulțit, dând dovadă de multă trăinicie și mergând pe cele mai bune cărări spre întărire.

Le-a dat Dumnezeu conducători buni, cari lucrează în cea mai bună înțelegere pentru ridicarea neamului și cinstea numelui de român. Cei doi protopopi ai noștri, *Prea Onor. Alexandru Chesan* unit și *Nicolae Gherman* ortodox, când e vorba de nație și de românism, sunt alături în toate împrejurările.

Mare binecuvântare pentru Târgul Lăpușului sunt apoi profesorii și învățătorii celor două școli românești, ai gimnaziului și ai școlii primare. *D. Ioan Lolicu* directorul gimnaziului s'a pus în fruntea mișcării culturale, aranjând producțiuni și șezători de învățatură, d. profesor de muzică *Traian Dumbravă* în fruntea corului, iar

inimosul student *Florea Sonea* în fruntea tineretului, pe care îl instruiază în dansuri naționale. Ceialaltii intelectuali români ai comunei le dau mână de ajutor, chezășuind astfel roade dintre celea mai frumoase, ca reprezentarea dela 16 Februarie, care a fost o minunată afirmare românească.

În Târgul Lăpușului neamul nostru este la locul său, cucerindu-și rând pe rând locul care i-se cuvine. Onoare conducătorilor!

Femeile în slujba casei Domnului

Reuniunea femeilor gr. cat. din parohia Certege, Munții Apuseni

Femeile credincioase din comuna Certege au o foarte harnică reuniune sau însoțire, pusă în slujba casei Domnului, care și-a ținut adunarea generală în ziua de Bunăvestire. Din raportul cetit în adunare spicuim fapte de toată lauda, pe cari le vestim aici la gazetă, ca să fie de pildă și pentru alte comune și reuniuni.

Reuniunea femeilor gr. cat. din Certege are 97 membre, cari pe lângă plățirea taxelor prevăzute de statute, se întrec în zelul de-a curății și împodobi sfânta biserică, încununându-o la sărbători cu flori dintre celea mai frumoase, și înălțând astfel inimile credincioșilor.

Dar nu numai biserică o împodobesc aceste cucernice femei, ci își împodobesc și sufletele lor cu rugăciuni ferbinți, ziua și seara, și cu dese spovediri și cuminecări pe cari le fac. În ziua de Trei sfinți ridică an de încăte-un parastas pentru membrele repausate.

În anul care a trecut au pus ban lângă ban și au țesut covoare sau tapete dealungul și dealatul bisericii. Au adus cărți de strană, mătâni sau rozare, chipuri sfinte și cărțile de-ale Sf. Terezii, pe cari le-au împărțit în cinste tineretului.

La îndemnul preotului conducător au înființat o reuniune de cântări a tineretului, au ostenit pentru clădirea unui cor în biserică, atragând astfel tinerimea la sfintele slujbe și la sf. altar.

Corul Reuniunii a dat și înafară de biserică două concerte, cari au avut un mare succes.

Membre singuratice din reuniune au făcut și dăruiri frumoase întru mărirea lui Dumnezeu și podoaba Casei lui. Așa Elena Arieșan I. Iulius a dăruit o față pentru masa parastelor; Elena Busgariu I. Constantin acoperitoare la proscodie, măsuțe și evanghelie; Sofia Chieida I. Teodor un stihar; Elena Marc lui Ioan acoperitoare la strană; Anuța Busgariu I. Petru altă acoperitoare la strana a doua; Otilia și Nica Giurgiu o podoabă de jur împrejur la tetrapod; Sofia Motora Barta două tapete mici; D-na Aurelia Gligor o acoperire de potir, o perniță și un fugător.

Reuniunea are o bibliotecă cu cărți morale și de învățătură, cari s'au împărțit în fiecare Duminecă și au trecut din mână în mână. Pentru păstrarea vechilor izvoade de țesături și cusături românești, reuniunea a comandat un album cu 80 de tabele, cari trec pe la toate țesăturile și ajută curățenia artei noastre țărănești.

Faptele înșirate mai sus arată, că într-adevăr Reuniunea Femeilor gr. cat. din Certege este la culmea datoriei, laudând nu numai zelul membrilor sale ci și pe conducătorii săi, cari îndrumă reuniunea pe celea mai cuminiți și mai rodnice cărări. Îți cade atât de bine sufletului când auzi vești așa de îmbucurătoare din satele noastre.

De încheiere amintim, că prezidenta reuniunii este D-na *Aurelia Gligor*, secretar d-*Ioan Marc*, iar controlor *Ana Buzgaru*.

Asemenea vești dorim să auzim cât de des, de pretutindeni!

Ce mai e nou în politică

Firul politicii se tot încurcă și se descurcă — Apoi se încurcă din nou — Generalul Cihoschi a ieșit din guvern, iar Stere din partidul național-țărănesc — Generalul Averescu, plecând în Italia, s'a declarat potrivit votului obștesc

Politica este un ghem foarte ciudat și năraș. Când ai crede că se desfiră mai neted, atunci se încurcă mai tare. Când se înnoadă apoi și se împânjește de nu-i mai dai de rost, se limpește iarăș, de crezi că nici nu putea să fie mai ușor de desfirat, ca așa, cum s'a lămurit. Și învâluială începe dela început.

Cam așa este politica din țara noastră în zilele de acum. Ghemul este în mâna d-lui Maniu, care se trudește să-l desfire cu bună rânduială și el se încurcă. Îl ia mai cu grijă, îi află rostul, îl descurcă și vin alte noduri, alte crânțițe. De pe la Crăciun încoace tot cam așa merge.

Abia s'a potolit vâlva cu „legea alarmismului” și cu ieșirile liberalilor și s'a ivit altă poroboață. Poroboața mai nouă s'a pornit din Stere, politicianul basarabean despre care s'a scris și s'a vorbit atâta dela război încoace.

Intr'una din zilele trecute s'a făcut la București o serbare națională întru pomenirea unirii Basarabiei cu țara mamă. La serbare a vorbit în numele guvernului d. ministru Costăchescu, pomenind între cei cari au ostenit pentru unirea Basarabiei și pe d. Stere, membru al partidului-național țărănesc și om cu mare trecere astăzi în Basarabia.

La serbare erau de față și trei generali dintre cei mai vestiți, cari auzind laudele la adresa lui Stere au părăsit sala serbării, sub cuvânt că Stere fusese prietinel Nemișilor, rămăsese în București și lucra pe mâna generalilor lui Wilhelm. Pentru această purtare a sa de-atunci, Stere a fost socotit trădător de patrie. Iar generalii armatei noastre au zis acum: noi nu putem rămânea de față la o serbare unde trădătorii de țară sunt laudați!

Și au plecat.

Pentru această plecare, dintr'o sală unde vorbea un ministru, s'au produs supărări la parlamentarii basarabeni, cari au cerut guvernului să tragă la răspundere pe generalii cari au plecat.

Cererea aceasta a adus abdicerea dlui general Cihoschi ministru de război, care s'a arătat împotriva tragerii la răspundere a generalilor ieșiți dela serbare.

Ca lucrurile să se împace, fiindcă toată treaba era pentru Stere, Stere și-a dat mulțămita din partidul dela cârmă și a declarat că deocamdată nu mai face politică. Însă, cu toată plecarea lui Stere, generalul Cihoschi a rămas demisionat din postul său și mini-

sterul de război a rămas fără titular. Atunci s'a legat d. Maniu, că va conduce însuși acest ministru până la numirea-altui titular.

Numirea noului ministru de război întâmpină însă mari greutăți și d. Maniu are acum de deslegat și acest nod, ivit în ghemul politicii românești. Nodul acesta este poroboața zilelor de astăzi. Cum se va deslega, vom vedea.

*

Generalul Averescu a plecat în Italia precum se vestise. Înainte de plecare însă, a dat o publicație către țară, în care spune, că nu se mai poate face azi politică cu votul mulțimilor. Mulțimile nu știu ce fac. Deci Domnia sa ar vrea pe viitor să cârmuiască numai cu votul oamenilor subțiri, sau a intelectualilor. Către aceștia se îndreaptă și pe aceștia îi cheamă în jurul său.

Publicația generalului a stârnit mare uimire și, precum auzim, răspândirea ei a și fost oprită de guvern.

Mare sărăcie și în America

Americanii încă se plâng de greutăți — Milioane de oameni fără lucru în Statele Unite —

Fabricile americane nu mai au ce face cu mărfurile

Și noi trăim greu în țara noastră, că nu sunt bani și n'avem pe ce să-i facem. Bucatele ieftine ne-au încoriat în multe greutăți și abia ne mai înodăm viața de pe o zi pe alta. Dar să nu credem că pe aiurea, înafară de granițele noastre, oamenii trăiesc în raiuri pământeste, în belșuguri și n străluciri. Nu. Năcazurile împânzesc astăzi toate țările, lumea întregă, ca niște neguri grele, apăsătoare. Nici în alte țări nu e mai bine ca pe la noi. Oamenii pretutindeni sunt ingenușiați sub povara năcazurilor și a greutăților.

Intr'o comună din apropierea Blajului au sosit de curând niște bulgari întârziati, cari caută locuri în arândă pentru grădinile lor de legume. Ei s'au dus și la preotul satului și și l-au rugat să le stea într'ajutor, să-și capete de undeva bani împrumut pentru începerea meseriei. Preotul i-a întrebat cu mirare:

— Păi bine, oameni buni, dar cum ați plecat voi din țara voastră fără capital? N'ați auzit, ce lipsă mare de bani avem noi în România noastră?

— Hei, domnule părinte, ori fi lipsuri și aici în România, unde am venit să muncim și să ne câștigăm o bucată de pâine. Dar la noi acasă, în Bulgaria, e de zece ori mai rău. Acolo bucatele sunt mult mai fără preț decât aici și noi toată iarna am colindat după bani împrumut, să putem veni la meseria noastră și n'am căpătat! Atunci am plecat într'un noroc și fără

capitaluri, căci am auzit că în România tot e mai ușor de trăit decât în Bulgaria noastră..!

Așa spun Bulgarii cari au venit în primăvara asta la noi, să facă grădinărie. Mărturisește Părintele Victor Busoiu, din comuna Obreja de lângă Blaj.

Însă nu de Bulgari și de Bulgaria vrem noi să ne ocupăm astăzi, ci de altă țară, căreia i-a ieșit vestea în lume că înnoată în aur și în bogății. Vrem să vorbim de Statele Unite ale Americii de Nord, ai cărei dolari au fost și sunt cei mai râvniți bani din zilele noastre.

Ei bine, vestita țară a dolarilor încă plânge și se vaietă astăzi de sărăcie și de lipsuri. Nici nu-ți vine să crezi așa ceva, și totuși este tristul și curatul adevăr.

Americanii nu de ieftinătatea bucatelor se plâng. La ei bucatele sunt de-a doua mână. Nu din vânzarea bucatelor trăiesc Americanii. Oamenii de peste Ocean au atâta grâu, încât îl folosesc în loc de nisip, la îngreunarea vapoarelor. Americanii trăiesc din fabrici și din mărfuri, din mașini și din unelte, cu cari împânzesc lumea toată.

De fabrici se plâng ei acum. Și se plâng rău de tot. Fabricile lor produc în timpul din urmă atât de mult, încât mărfurile fabricate nu mai trebuiesc nimănui. E sătulă lumea de ele și li-se ruginesc prin magazine.

Înainte de război fabricile americane lucrau mai mult cu brațe omenești și era multă căutare de lucrători. Astăzi mâinile au fost înlocuite cu mașini și unde înainte erau cuprinși 60 de oameni, azi nu trebuiesc decât 7. Înainte cu câțiva ani un lucrător american făcea pe zi 150 bucăți de șipuri sau sticle, iar azi, cu ajutorul mașinilor, acelaș muncitor face în acelaș timp 3000. În anul 1913 un muncitor producea la zi 500 lame de ras (tășuri de briciu); azi produce 30,000!

Urmarea care este? Că americanii fac atâta marfă, încât s'a înădușit lumea de ea și nu mai are nici un preț sau e aproape pe nimic. Marfa lor a scăzut deci în preț mai rău decât bucatele noastre.

Altă urmare e, că au rămas pe drumuri mii și milioane de lucrători, cari o duc de o mie de ori mai rău decât o ducem noi, cu toată sărăcia și necazurile noastre. Spun știrile din America, adică din Statele Unite, că numărul oamenilor fără lucru s'a ridicat acolo până la 3 milioane, iar după alte socoteli până la 6 milioane..! Și gândiți-vă că toți aceștia au guri, au familii, neveste, copii, cari trebuiesc hrăniți și îmbrăcați. Ne putem inchipui ce necazuri și greutăți vor suferi aceștia! Iad și valea plângerilor.

Inchizierea din toate celea de mai sus care e? Simplă și ușor de tras: Avem și noi necazuri, nu-i vorbă, dar zicala ceea: tot o mai ducem și o mai înodăm cumva! Nu suntem chiar de sărit în apă. Numai sănătate să dea Dumnezeu, că o fi și mai bine. Însă, când toate țările și toată lumea o duc greu, nu putem pofti să fim numai noi în rai pământese!

Vremurile sunt grele pentru toți, dar să avem nădejde în Cel de sus, că vor veni și timpuri mai ușoare.

Statul începe a-și plăti datoriile. Ministerul de Finanțe a început în ziua de 1 Februarie să plătească datoriile pe cari le-a făcut în anii 1916—1920. Dușmanii guvernului, cari cu orice prilej dau în acest guvern și vreau să-l răstoarne, nu spun însă că aceste datorii s'au făcut pe când erau ei la guvern, dar de plătit nici habar n'au avut, așa că toate sarcinile le-au lăsat în căruța acestui guvern, pe care-l tot ponegresc într'una, pentru că se silește să facă rânduială în țară.

Di Iorga a sosit la București. Sâmbătă în 5 Aprilie dl profesor Iorga a sosit la București, reîntorcându-se din America. A făgăduit că va ține mai multe conferințe despre America.

Încăierare între Bulgarii și coloniștii din Cadrilater. Duminecă în 30 Martie Bulgarii și coloniștii macedo-români din comuna Bogdanova din Dobrogea s'au încăierat pentru niște pământ. Bulgarii au atacat cu focuri de armă pe coloniștii, rănind pe românul macedonean Tușa Cehene, iar pe fratele acestuia bătându-l cu ciomege. Coloniștii s'au apărat, împușcând și ei asupra Bulgarilor și rănind pe 7 dintre ei, iar pe unul omorându-l. Jandarmii venind au arestat zece Bulgari și cinci coloniști.

Moartea alor două regine. Regina Victoria a Svediei a murit la Roma în etate de 68 ani, iar împărăteasa Zeoditu a Abesinie (o țară din partea de răsărit a Africii, lângă Marea Roșie) în vârstă de 54 ani. Ea era fiica regelui Menelik.

Depozitar de ziare osândit pentru neplata ziarelor vândute. În ziua de 31 Martie tribunalul Covurlui a osândit pe Constantin Popescu din Galați la 15 zile închisoare, 5000 Lei amendă și la plata datoriei față de ziarul „Universul” dela București, pentru că n'a voit să plătească „Universului” ziarele primite.

Și-a tuns părul la 103 ani. Doamna I. Morell din Londra, în etate de 103 ani, și-a tuns părul, ca să fie la modă.

Achitarea unui nevinovat după ce a murit. În toamna anului 1928, inginerul Demetrescu dela minele de aur din Săcărâmb, a fost omorât cu mai multe gloanțe de revolver. Bănuielile au căzut asupra unui muncitor cu numele Vasile Muntoiu, care a fost judecat de Curtea de Apel din Cluj la 15 ani închisoare.

Advocatul muncitorului Vasile Muntoiu, a făcut recurs la Înalta Curte de Casație, care

a nimicit judecata Curții de Apel din Cluj și a cerut Curții de Apel din Timișoara să judece din nou aceasta afacere.

Curtea de Apel din Timișoara, cercetând din nou lucrul, a găsit, că muncitorul Vasile Muntoiu este nevinovat și astfel a hotărât, ca acesta să fie achitat și scos din închisoare numai decât.

Când însă, directorul închisorii s'a dus la Muntoiu să-i vestească scoaterea din închisoare, l-a găsit mort.

După el rămâne o văduvă și doi copilași, lipsiți de orice sprijin.

Cartea cea mai răspândită din lume este fără îndoială Biblia. Societatea biblică britanică (din Anglia) a vândut 237 milioane biblii în 623 limbi. Numai în Europa se vând la an 1 milion 420 mii exemplare. În America de Sud se vând la an 505 mii de exemplare.

Câte automobile sunt în Statele Unite Nordamericane. În anul 1898 în Statele Unite Nordamericane nu erau decât o mie de automobile, iar astăzi sunt 21 milioane 300 mii.

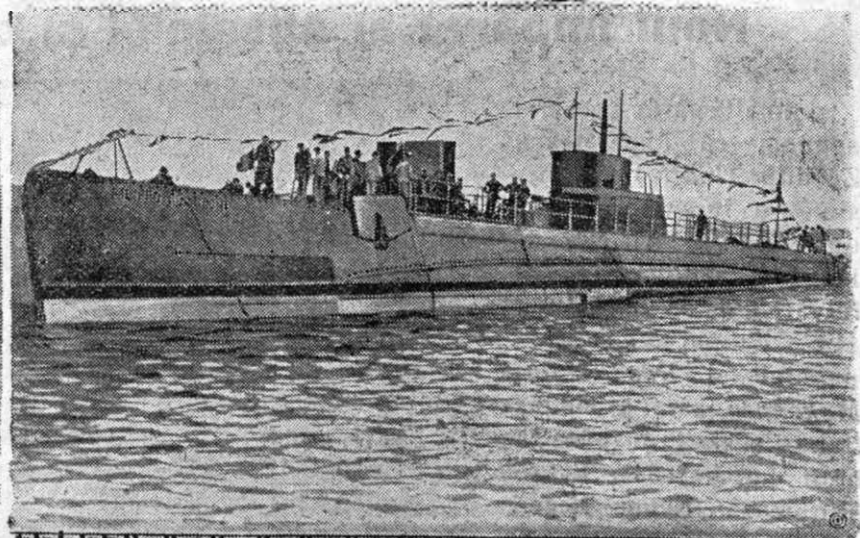
Un duel între doi scriitori. Zilele trecute s'au duelat la București scriitorii N. Kirilescu și Nic. Vlădoianu. Vlădoianu a tras în aier, Kirilescu însă în pieptul lui Vlădoianu, care a fost greu rănit. Oare prin acest duel s'a reparat onoarea vătămată a scriitorului Vlădoianu? Duelul este una dintre cele mai mari prostii și crime ale veacului nostru; pe ceice se duelează ar trebui pedepsiți nu cu 2—3 zile de temniță, ci ea pe orice ucigași de bună voie.

Lupii vin în sate. În Baia de Aramă lupii ieșeau până acuma ziua namiază mare la drumuri și mâncau vitele ce le ieșeau în cale. Acuma au început să între în sate, ba chiar în curți. Așa, mai zilele trecute, pe la 8 seara, lupii au intrat în comuna Padeșu, la mai mulți oameni în ogradă, mâncându-le vitele: Lui Ion Bobeia i-au mâncat o oaie, lui I. Bălănescu un porc, lui P. Moraga și C. Morăga 3 miei.

Nenorocirea de pe lacul Ochrida. Lacul Ochrida se află tocmai la granița Iugoslaviei, Albaniei și Greciei. Luni în 31 Martie consulul jugoslav Coici, însoțit de mai mulți prietini și de soțiile lor, s'a așezat într'o barcă, făcând o excursie pe lac. Venind o furtună, barca s'a răsturnat, iar aproape toți s'au în-

Pregătiri de războiu

La Londra se ține de multă vreme o conferință, la care e vorba să se înțeleagă Marile Puteri, cum s'a rputea încunjura războiul pe mare. Anglia și Franța nu se pot însă înțelege, pentru că în loc să-și împușineze vapoarele de războiu, și-le înmulțesc. În aceeaș vreme Italia, care nu prea este prietina Franței, tace și face. Zilele trecute și-a botezat cel mai nou submarin, a cărui fotografie o vedem pe chipul nostru, dându-i numele de „Philippo Corridoni”. Acest submarin este nu numai cel mai mare ci și cel mai modern submarin al lumii. El se cufundă până la 400—500 metri sub apă, unde poate sta săptămâni întregi fără de a duce lipsă de lumină și de cărbuni și apă. Are mai multe tunuri puternice și vreo 500 de matrozi. Așa se pregătește pacea.

cat. Intre cei inecați este comandantul pieței Pretici, consulul grec cu soția sa, prefectul județului Ochrid Colicianin, soția consulului cehoslovac din Corița, un medic cu soția sa, soția secretarului consular iugoslav Cristici, și mai multe alte persoane. Dintre toți cei din barcă numai consulul iugoslav Colci și secretarul consulatului iugoslav Cristici au putut fi mântuiți.

Cum au osândit la moarte pe niște răsculați. În India 11 fruntași s'au răsculat împotriva regelui. Toți unsprezece au fost legați la gura tunurilor și au fost sfărtați de obuze.

Imprumut cu dobândă redusă pentru plugari. Pe lângă Sucurseala Băncii Naționale din Cluj este o Casă de Imprumut pentru plugarii din județele Cluj, Someș și Turda, care dă împrumuturi pentru însămănțare cu dobândă de 8% la an. Imprumuturile se dau la mai mulți deodată pe cambii iscălite de mai mulți, iar plata se va face după strângerea roadelor câmpului. Ne întrebăm că oare în celelalte județe când se va face această mare ușurință plugarilor? Domnii senatori și deputați au cuvântul.

Iarăși vom putea călători cu aeroplanelle. Incepând cu ziua de 15 Aprilie va reîncepe iarăși cursa de aeroplanelle între București și Cluj, Iași, Chișinău, Galați și Cernăuți. Prețurile de călătorie vor fi mai ieftine ca anul trecut.

Palatul țarilor va fi transformat într-o universitate fără Dumnezeu. Asociația celor fără de Dumnezeu din Rusia a hotărât să transformeze catedrala cea mai frumoasă din Leningrad într-o casă a ateștilor, iar palatul de iarnă al țarilor într-o universitate fără Dumnezeu.

Zăpada omoară oameni la Chicago. La Chicago (America) a ajuns zăpada la 50 centimetri, oprind în loc sute de automobile și tranvaie, și îngropând zece persoane sub ea.

Osândit la moarte. Curtea cu juri din Londra a osândit la moarte pe Sidney Harn Fox, un tânăr care și-a gătit pe mamă-sa, o femeie de 63 ani. El a făcut acest păcat de dragul banilor pe cari îi avea mamă-sa la sine.

Câți oameni fără de lucru trăiesc pe lume. Un învățat german a calculat că în lumea întreagă sunt 16 milioane de oameni fără de lucru. Pe aceștia îi susțin statele respective. În America sunt cam 6 milioane, în Germania 3 milioane, și așa mai departe.

Di general Dănilă Popp s'a pensionat. Vestitul general Dănilă Popp, celce s'a făcut vestit prin luptele sale vitejești din Bucovina împotriva Rușilor, a fost până în zilele trecute generalul corpului VI de armată din Cluj. Ajungând la vârstă destul de înaintată, D-Sa s'a pensionat, iar Înalta Regență a numit în locul său pe di general Alexandru Hanzu.

Avem trei femei primari în țară. În comuna Cobia de lângă Târgoviște a fost aleasă primar dna Maria I. Eisenberg, proprietara moșiei din acea comună. A doua primar a fost aleasă într-o comună din județul Vaslui, iar a treia este soția dlui Sever Bocu, directorul Banatului.

Să vedem acuma, ce ispravă vor face acești trei primari-femei.

Copii de vânzare. Nu numai la noi ci și în Germania e mare sărăcia. Pe când însă noi Românii suntem învățați și dedați cu ea, Germanii nu se pot împăca nici cum, și neavând unii dintre ei ce vinde, își vând copiii. Un tată a trei copii a încercat să-i vândă cu câte 1000 mărci aur (= 40,000 lei) unul. Altul caută să-și vândă fetița de 14 ani, ca să-și plătească datoriile. Un lucrător din Silezia de jos și-a vândut unul din cei nouă copii la licitație.

Auzind poliția despre vânzările de copii, a intervenit. De atunci Germanii nu-și mai vând copiii ca să știe toată lumea, ci pe ascuns.

Regele Belgiei scapă de temniță pe un moșneag italian. Regelui Albert al Belgiei încă îi place să conducă locomotivele trenurilor ca și regelui Boris din Bulgaria. Cu prilejul unei călătorii prin Italia, regele Albert s'a urcat pe locomotiva trenului și a luat conducerea locomotivei, în locul mecanicului italian Sasteli.

Mecanicul, văzându-se alături de rege, s'a folosit de acest prilej și a început să-i povestească, cum tatăl său, un moșneag de 76 de ani, a fost osândit acum 34 de ani la închisoare pe viață din pricina unui omor. Regele Albert îi făgădui, că va vorbi cu regele Italiei despre bătrân. Și se pare că s'a și ținut de cuvânt, deoarece acum câteva zile mecanicul Sasteli a fost înștiințat, că tatăl său este eliberat din închisoare.

Elevii și elevele din Bolșevicia au voie să se căsătorească. În urma marelui imoralități din Bolșevicia, elevii și elevele de liceu întru atâta sunt de stricați moraliește, că aproape nu mai sunt între ei cari să nu fie plini de toate boalele lumești. Dintre 45 elevi

din clasa a patra de liceu 28 au fost aflați plini de franț și de alte boale, iar dintre 42 eleve tot de clasa a patra de liceu abia 3 s'au aflat vergure, celelalte erau toate stricate, iar 23 pline de boale lumești.

Ce era să facă guvernul bolșevic în fața acestei primejdii? A dat poruncă aspră tuturor direcțiunilor să dea voie atât elevilor cât și elevelor să se căsătorească între ei și nici un profesor să nu îndrăznească a-i lua la ochi pentru aceasta. În schimb copiii cari se vor naște din aceste căsătorii vor fi crescuți de către stat.

Iată unde duce viața fără Dumnezeu.

Marele foc dela Ploiești. Zilele trecute s'a aprins la Ploiești fabrica de rafinat (curățit) petrolul (fotoghenu) a societății Româno-Americane. Au ars 1500 vagoane de petrol și au fost greu răniți doi muncitori.

Vitejia unui câne. Nu este animal mai credincios față de stăpân ca și cânele. De multe ori ajunge să facă adevărate vitejii. Așa s'a întâmplat nu de mult într'un orașel din Canada, în care a izbucnit un foc puternic, care a nimicit mai multe case. În învălmășeala pricinuită de foc, doi copii au rămas închiși într-o cameră din etajul al treilea al unei case ce ardea. Cânele stăpânului căsii, simțind, că cei doi copii sunt închiși în cameră, se urcă pe scara pusă de pompieri, intră pe fereastră și apucă cu gura mai întâiu pe cel mai mare și se coboară jos cu el, apoi se urcă după cel mai mic și îl scapă și pe acesta. Pe urmă, se mai urcă odată, să vadă nu mai este ceva de mântuit, dar focul îl cuprinde, așa că nu se mai poate întoarce. După ce focul a fost stins, pompierii au găsit cadavrul bietului animal, ars sub dărămături.

Se va ieftini și mai mult săcara. Până acuma Germania își cumpăra aproape toată săcara, de care avea trebuință, din România. Săptămânile trecute însă guvernul german a pus o așa de mare taxă de import asupra săcării, încât Germania nu va mai putea cumpăra săcară românească. Să nădăjduim că nici guvernul nostru nu-i va rămânea dator guvernului german, și va pune o tot pe atât de mare taxă de import și asupra mărfurilor pe cari le cumpărăm noi din Germania. În politică adecă și acuma e în valoare zicala din Vechiul Testament: dinte pentru dinte.

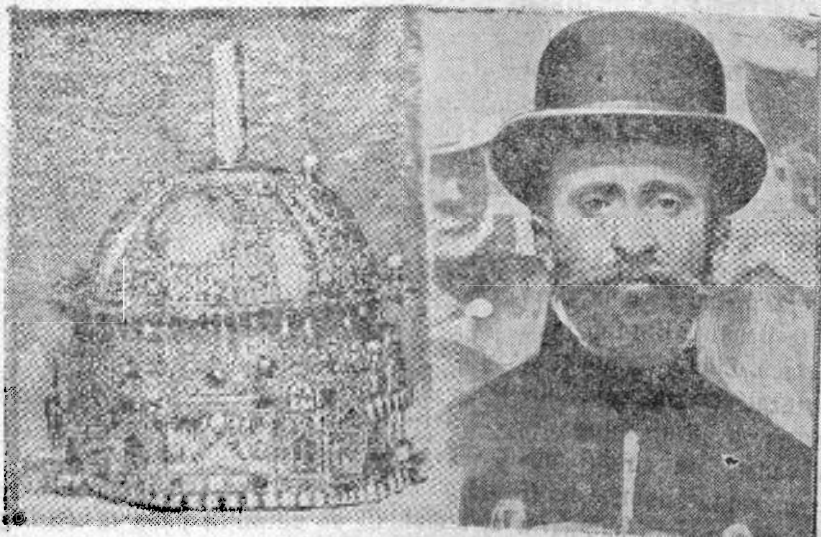
Nașterea unui monstru. La spitalul Oimütz din Cehoslovacia o femeie a dat naștere unui copil cu două capete, patru brațe, patru picioare și două inimi. Monstrul nu a trăit decât o oră.

Înșelătoria cu banii cei noi de metal. Să știe, că nu de mult Statul a bătut bani noi de metal, de câte 5 și 20 de Lei. Acești bani sunt galbini și seamănă foarte mult cu banii de aur. Din pricina aceasta mulți tâlhari au început să facă înșelătorie cu ei. Mai ales au fost înșelați țărani, cari nu prea cunosc prețul banilor. Ceea mai mari înșelătorii s'au făcut prin târgurile de vite. Așa într'un târg de vite, de aici din Ardeal, un hoț a cumpărat dela un om o vacă, pe care a plătit-o cu patru bucăți de bani de metal, de câte 20 Lei, spunând, că sunt de aur și prețuesc 3000 de Lei. Bietul om a crezut și a primit banii, vânzându-și astfel vaca numai cu 80 de Lei.

Într'un sat, un hoț a început să vândă femeilor, bani de câte 20 de Lei pentru câte 400 și 500 de Lei bucata, spunând, că sunt bani de aur curat, dinainte de războiu și că prețul unui astfel de ban este astăzi de 800 Lei. În chipul acesta, a vândut mai mulți bani

Noul împărat al Abesiniei și coroana sa

În altă parte a gazetei spunem că împărăteasa Zeoditu (Indita) a Abesiniei, o țară din partea de răsărit a Africei, de lângă Marea Roșie, a murit în vârstă de 58 ani. Tronul ei l-a ocupat numai decât nepotul ei *Ras Tafari Makonnen*, care a condus treburile țării și până a bolit împărăteasa. El se întitulează „Negus Negesti”, ceea ce înseamnă pe românește „regele regilor” și este de 39 ani. În chipul nostru se vede de o parte fotografia noului rege, iar de alta frumoasa lui coroană, care e vrednică mai multe zeci de milioane lei.

Într'un sat, un hoț a început să vândă femeilor, bani de câte 20 de Lei pentru câte 400 și 500 de Lei bucata, spunând, că sunt bani de aur curat, dinainte de războiu și că prețul unui astfel de ban este astăzi de 800 Lei. În chipul acesta, a vândut mai mulți bani

de câte 20 Lei, căci femeile neștiutoare, i-au cumpărat.

În multe părți, hoții au început să falsifice acești bani. Se pot însă recunoaște lesne, căci sunt cu mult mai ușori decât banii cei adevărați.

Oamenii să lea bine seama și să nu se lase înșelați de astfel de hoși și înșelători. Și când vre-unul cearcă să-i ademenească, spunând, că banii de 5 și de 20 Lei sunt de aur și au un preț mai mare, numai decât să-i înștiințeze și să-i dea pe mâna jandarmilor.

Mare revărsare de petrol în America. În apropierea orașului Oklahoma City, săpându-se în săptămâna trecută după petrol, s'a dat de o fântână de petrol atât de bogată, încât îndată ce a fost atinsă, a început să curgă petrolul din ea cu atâta putere, încât nu s'a mai putut opri. Au curs până acum pe fie care oră peste două mii de butoaie de petrol. Petrolul se revărsă peste câmpul cu semănături, nimicindu-l cu totul. Mulți lucrători se trudesă în tot chipul se împiedecă revărsarea petrolului. Și nu prea pot. E teamă mare să nu se aprindă petrolul revărsat, căci în cazul acesta primejdia și pagubele nici nu se vor putea socoti.

Câte nu se mai aud! Mai dăunăzi ceteam într'o gazetă ungurească dela Cluj, că unui director de bancă dela Budapesta bolnăvindu-i-se nevasta, femeie tinăra ca de 25—30 ani, a dus-o la un doctor-profesor dela Viena. Mare i-a fost însă uimirea, când doctorul i-a spus, că nevasta lui nu mai este femeie, ci bărbat! Boala de care suferia de câteva luni, o schimbase în bărbat. Ea a și cerut despărțire de bărbatul său și s'a îmbrăcat în haine ficiorești.

În legătură cu știrea de mai sus, cetim acum într'o gazetă din Basarabia („Cuvânt Moldovenesc”) altă șodenie: Soldatul Ion Sturza din județul Lăpușna a fost vizitat de către doctorul regimentului său și a fost găsit că are sâni ca femeile. El spune, că n'a fost așa decât dela vârsta de 19 ani, când s'a simțit fără veste că îi crește pieptul. Soldatul a fost reformat și trimis acasă.

Citind asemenea întâmplări, mai că îți vine să crezi în zicala veche românească: Cine se dă peste cap, unde se atinge curcubeul cu pământul, se face fată!

Vorbă, să fie!

Bolșevicii în potrița Paștilor. Conducătorii bolșevicilor, în marea lor ură pe care o au față de legea creștinească, își dau toată silința să-i facă pe Ruși, să nu prăznuiască nici într'un chip sfintele sărbători ale Paștilor cari se apropie. Au dat aspre porunci să nu se tragă nici clopotele, nici slujbe dumnezeiești să nu se facă prin biserici. Lor nu le trebuie „Inviere”, precum nu le mai trebuie nimic ce-i creștinesc. Asemenea porunci arată lămurit că bolșevicii sunt slugile Satanei. Ca Satana vor ajunge!

A murit patriarhul Sârbilor. Dimitrie, patriarhul sârbesc, a încetat din viață la începutul săptămânii trecute și a fost înmormântat într'o mănăstire, în apropiere de Belgrad. Într'o scrisoare rămasă, bătrânul patriarh și-a arătat dorința, să fie înmormântat fără pompă și fără strălucire. S'a făcut precum a dorit, puindu-i-se la căpătâi o simplă cruce de piatră, ca oricărui muritor de rând.

Cum și-a vindecat soția de răutate. Un biet de țaran avea o soție foarte rea, care se tot sfădea cu el ziua și noaptea. Pe voie nu-i putea face nici decum. Ce era să facă? S'a dus la oraș la un zugrav și l-a rugat să-i

zugrăvească pe diavolul, ca s'o sperie cu diavolul pe nevastă-sa. „Asta nu-ți va ajuta, că corb la corb nu scoate ochii, iar nevasta D-Tale tot diavol e”. — „Atunci zugrăvește-mi un călău”. „Nici cu asta n'ai făcut nimica, pentru că nevasta îți va arăta D-Tale pe călău și va zice că în mâna lui ar trebui să ajungi, pentru că nu-ți cinstești nevasta”. — „Zugrăvește-mi atunci moartea!” „Nici cu asta nu ajungi la rezultat, că și moartea s'ar speria de ea și n'ar duce-o niciodată”. — „Atunci o să ieau cureaua la ea și s'o bat, până-și va ținea gura”. „Nici asta nu e bună, pentru că după fiecare lovitură va intra câte un diavol nou în casa voastră”. — „Ce să mă fac atunci? Că nu mai pot s'o duc cu ea, iar legea noastră nu despărțește”. „Să-ți porți crucea cu răbdare” îl sfătui zugravul.

Țăranul a încercat leacul recomandat de zugrav căci îndatăce a sosit acasă, luându-l nevasta la hop, țăranul nu i-a răspuns nimic. A tăcut și a răbdat. Dar nevasta a rămas foarte surprinsă de marea răbdare a soțului și l-a întrebat, ce s'a întâmplat cu el de-i așa de răbduriu. Bărbatul i-a răspuns: „Un om foarte înțelept m'a sfătuit să-mi port crucea cu răbdare”. Soția s'a mirat de acest răspuns, s'a rușinat foarte, și din ziua aceea a început să se îndrepte.

Invitare. Cercul Studențesc „Târnavă-Mică” din București vă invită a participa la festivalul artistic urmat de dans, pe care îl aranjează în 21 April a. c. (a doua zi de Paști) în orașul Blaj.

Inceputul la ora 8¹/₂ seara.

Intrarea benevolă.

Grăparea holdelor

Toți economii spun, că e bine să se grăpeze holdele primăvara. Cu toate acestea sunt unii cari spun, că aceasta muncă e păgubitoare. Aceștia însă ori nu se pricep bine la economie, ori și-au grăpat vreodată holdele în vreme nepotrivită.

Grăparea holdelor trebuie să se facă totdeauna după ce pământul s'a sbicit bine și holda a început să crească. Orice grăpare, atunci e folositoare, când pământul grăpat apare, ca o arătură de curând făcută, așa că abia să mai vede câte un fir de holdă. Cei mai mulți economi greșesc, când grăpează pământul numai pe deasupra, abia scormonindu-l. Aceasta grăpare nu e prea folositoare.

Nu trebuie să se grăpeze numai holdele dese. Se pot grapa și holdele rari. Prin grăpare, holda rară se îndeasă fiindcă firele de grâu se întufoșează mai ușor.

Mai bună e grăparea făcută înainte de ploaie. Economul care cunoaște cât de cât mersul vremurilor, ușor poate să știe aceasta.

Dacă însă după grăparea holdei urmează secetă, holda trebuie tăvălugită. Cu deosebire trebuie tăvălugit pământul prea brușos și uscat. Când vrem să semănăm trifoi prin holdă, mai întâiu grăpăm holda, apoi semănăm trifoiul și pe urmă tăvălugim.

Prin grăpare, se sdrobește scoarța de deasupra a pământului, așa că aerul poate să pătrundă mai ușor în pământ. Intufoșarea se face mai bine și buruienile rele încă se prăpădesc.

Rădăcinile desgolite de pământ din cauza frigului sau a vânturilor, prin grăpare din nou se acopere cu pământ.

Pământul prea înțepenit din cauza umezelii prea mari de peste iarnă, la tot cazul trebuie grăpat bine. Pământul mai țarnos, în care holda este rară, dar plină de buruieni, să grăpează cu grapa mai ușoară.

Pentruca grăparea să fie mai folositoare, pământul trebuie grăpat și în lung și în lat. Peste pământul mai țarpăn, se poate trece mai de multe ori cu grapa.

Cu grapa se mai smulge și câte un fir de grâu. Acesta însă mai ales dacă plouă îndată după grăpare, repede se prinde și crește și se întărește cu mult mai bine.

Holda prea deasă, la tot cazul trebuie grăpată. Holdele de toamnă, de obicei se seamănă mai dese. Din cauza aceasta nu se întufoșează și nici nu cresc bine. Prin grăpare amănunțită însă se mai răresc și cresc frumos.

Holdele grăpate nici nu cad.

Peste holdele rare, grapa trebuie mânăta încet, să nu se smulgă prea multe fire. Peste holdele dese însă grapa trebuie mânăta cât mai repede. Numai în chipul acesta se mai rărește holda.

Grăparea poate să fie folositoare și atunci, când holda e mare, de 3—4 degete. Această holdă suferă încă și mai bine trecerea grapei, decât holda măruntă.

Grăparea făcută după amiaza e mai bună și mai folositoare, decât grăparea făcută înainte de amiază. După amiază, holda de obicei este mai veștedă și astfel rabdă mai ușor grapa.

Numai aceea grăpare a holdelor e bună, care se face pe vreme uscată. Grăparea pe vreme umedă poate să fie chiar stricăcioasă.

Grăparea holdelor e bine să se facă și atunci, când se împrăstie pe pământ gunoiu artificial. Prin grăpare, gunoiul ajunge într'o formă peste tot locul. Împrăștierea gunoiului se face înainte de grăpare.

Inchinare Crucii

Crucii tale, rege mare,
Ne 'nchinăm cu înfocare,
Căci printr'nsa tu pe noi
Ne-ai mântuit de nevoi;
Printr'nsa ne-ai împăcat
Cu marele împărat!
Tu pe cruce ai fost pus
Să 'mplinești voia de sus,
Tu Isuse ai venit,
De Dumnezeu rânduit,
Să scapi lumea de rușine
Răstignindu-te pe tine!
O, Isuse, nume dulce,
Ne-ai scăpat prin sfânta Cruce
Din tina păcatului
Și din munca iadului.
Slavă fie în vecie
Că ne-ai scos dela robie.
Crucii tale ne 'nchinăm,
Lemnul ei îl sărutăm,
Că de iad ne-ai izbăvit
Și fiil tăi ne-ai numit!

Comuna Micești, Alba.

Ilie Muntean

Plut. Brutus Pinte. „Legea cultelor“ nu se află decât în „Monitorul Oficial“. Cerați la un oficiu public.

P. Onor. Iosif Nemeș, Dănești. Pentru serbările de 175 ani dela deschiderea școalelor din Blaj, foștii elevi își scriu amintirile și le trimit pentru volumul comemorativ, iar în zilele de serbări vor fi cu toții la Blaj. Cel cari n'au fost elevi, încă se vor bucura și vor sărbători cu ceilalți împreună, venind la serbări. Acția de care ne pomeniți, n'o putem cumpăra.

Simion Pântea I. D. — Suma de 60 lei de care ne întrebați am primit-o.

Am primit câte 45 dela următorii: Traian Cotoc, Minu Prișca, Nichifor Pădurean, Traian Peres, Alexandru Gros.

Câte 90 lei: Vasile Truța, Vasile Cozma, Câmpian Ioan, Talpoș Florea.

Câte 180 lei: Ionică Istrate, Augustin Lascu, Ioan Pop, Ioan Brânzeu, Ieronim Fodor, Pop Irimie, Molnar Ioan.

Alte sume: Iancu Ropoz 140; Tenea Aștilean 218; Traian Marcu 370; Pamfil Jelieru 100; Ana Bozoșan 216; Avram Iosif I. Al. 125; Nicolae Cipar 240; Cosma Nicolae 135; Nicolae Platon 360; Lazar Teodor 50; Vasile Ghiu-riță 270; Gherman Vasile 105; Pompeiu Onofreiu 65.

Redactor: IULIU MAIOR

Convocator

Domnii membri ai Reuniunii Meseriașilor și Comercianților români din Blaj se convoacă prin aceasta la

a XXIII-a adunare generală

care se va ține Miercuri în 28 Aprilie (Sf. Gheorghe) 1930, la orele 3 d. m. în localul Casinei, cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării și designarea alor doi membri pentru verificarea procesului verbal.
  2. Raportul general al comitetului.
  3. Raportul casierului.
  4. Alegerea comisiunilor pentru cenzurarea rapoartelor de sub p. 2 și 3.
  5. Raportul comisiunilor.
  6. votarea noului proiect de statute și a regulamentului.
  7. Alegerea noului comitet.
  8. Eventuale propuneri.
- Blaj, la 5 Aprilie 1930.

Dr. Coriolan Suclu
președinte

Iosif Șiler
secretar

AVIZ

Membrii **băncii populare „Axente Severu“** din Blaj se invită, și pe această cale, la **adunarea generală**, care se va ține **Duminică, 13 Aprilie 1930, orele 10 1/2**, în localul Casinei române. Adunarea fiind convocată pentru a doua oră, conform statutelor va lua hotărâri valabile oricare va fi numărul membrilor întruniți.

Consiliul de Administrație.

(1084) 1—1

Citiți „UNIREA POPORULUI“

No. 3153—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3153/1929 a judecătorei de ocol Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru incasarea creanței de Lei 685 bani — și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Aprilie 1930 orele 1 a. m. la fața locului în Cergăul mic la locuința urmăriților No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 coșer copert cu țigla, 1 car pentru vite, 2 vaci în valoare de 10.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 18 Martie 1930.
(1069) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel.

No. 649—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4816/1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului firma Konnrcth și Daniel repr. prin avocatul Dr. Bela Dăniei pentru incasarea creanței de Lei 13826 bani — și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 19 Aprilie 1930 orele 9 a. m. la fața locului în comuna Blaj la locuința urmăritului No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 50 cămăși, paltoane, matrațe în valoare de 63000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 20 Martie 1930.
(1080) 1—1 NICOLAE BACIU
portărel.

No. 3592—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3592/1928 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru incasarea creanței de Lei 8300 bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 24 Aprilie 1930 orele 4 p. m. la fața locului în Bucerdeagrânoasă la locuința urmăriților, No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 2 cară de fân, 2 porci, 4 cară de fân, 50 feld. grâu, 1 car, 2 vaci, 5 cară de pae în valoare de 24.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 20 Martie 1930.
(1072) —1 NICOLAE BACIU
portărel.

No. 199—1929.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1260, 1266—1928 a judecătorei de ocol din Dumbrăveni în favorul reclamantului Uzinele de modelat și emailat s. a. repr. prin avocatul Dr. Wilhelm Binder Mediaș pentru incasarea creanței de Lei 4860+750 bani — și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Aprilie 1930 orele 3 d. m. la fața locului în com. Sântioană la nr. c. No. 156 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 2 bivolițe, 2 iepe în valoare de 23.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 10 Martie 1930.
(1079) 1—1 FLEFEA
portărel.

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Ula

CASĂ DE VÂNZARE

O casă, constătătoare din
2 ODĂI, BUCĂTĂRIE ȘI CĂMARĂ
în Strada Simlon Bărnufiu
Blaj, se vinde din mână
liberă. Doritorii se vor
adresa la

GHEORGHE BAN
TÂMLAR

Preoți, Învățători, Țărani

Cetiți cu toții cârticica:

BĂNCI POPULARE ȘI COOPERATIVE SĂTEȘTI

de Ion Pop-Câmpeanu, profesor Blaj,
din care puteți ști, ce este banca populară,
ce e cooperativa, ce foloase aduce sate-
nilor, cum se înflințează ș. a. m. d.

PREȚUL 6 LEI

Se poate comanda dela administrația
Unirea Poporului.

DOUĂ MAȘINI DE CUSUT

pentru croitori, sistem Naumann,
nouă-noușe, cumpărate în 1928 cu
câte 16 mii lei, se vând din mână
liberă. A se adresa la

Văd. Maria Socaciu n. Cocis

comuna: ȚICMANDRU,
poșta: Chendul Mare,
județul: Târnava Mică.

3—3

Doi vieri

**mangol (mangalițe) albi, de un
an, de vânzare. Informațiuni
la Administrația ziarului**

(1078) 1—2

Pentru primăvară!

Se găsește marfă bună și ieftină
în prăvălia nouă de fier

Wilhelm Oberth Blaj

Pluguri, mașini de sămănat și de
săpat, capete pentru pluguri, fiere,
plasuri și cormane. Coase, sape,
arșăuri și toate alte materiale pentru
plugari, maistri de lemn și zidari

**Mașini de scos smântâna din
lapte și mașini pentru unt**

(1077) 2—5